

A polgári kezdeményezés címe

„Egyenlítsük ki az EU-t szétfeszítő bér- és gazdasági különbségeket!”

A polgári kezdeményezés tárgya

„Jogi aktusok, melyek egyértelműsítik, hogy az Uniónak célja a tagállamok közötti bérkülönbségek kiegyenlítése, és amelyek e cél jegyében hatékonyabban valósítják meg a kohéziót.”

Az Európai Bizottságot javaslat beterjesztésére felhívó polgári kezdeményezés célja

„A tagállamok közötti jelentős bérkülönbségek miatt a munkaerő-áramlás egyirányú. A nagymértékű elvándorlás a hátrányos helyzetű tagállamok további leszakadásához vezet. A tömeges munkaerő-beáramlást a gazdagabb tagállamok is érdeksérelemként élik meg, és ez szétfeszíti az Uniót.

Egyértelműsítendő, hogy az EU-nak célja a tagállamok közötti, a munkaerő szabad mozgását torzító bérkülönbségek kiegyenlítése, és e cél jegyében hatékonyabban kell megvalósítani a kohéziót az EU fennmaradásáért.“

A Szerződések azon rendelkezéseinek megadása, melyek összefüggenek a polgári kezdeményezés tárgyával

EUSZ 3. cikk (1), (2), (3), (4) és (6) bekezdései; EUMSZ 174. cikk; EUMSZ Preambulum (törekedve arra, hogy erősítsék gazdaságaik egységét és biztosítsák harmonikus fejlődésüket a különböző régiók között meglévő különbségek és a hátrányos helyzetű régiók elmaradottságának csökkentésével...); EUMSZ 2. cikk (3) bekezdés; EUMSZ 8. cikk; EUMSZ 45. cikk (1) bekezdés

NYILATKOZAT

A sorsunk közös. Kelet-Közép-Európa megszenvedte a XX. századot. A két világháború alatt országaink nagyhatalmi érdekek csataterévé váltak, és emiatt elképesztő pusztítást kellett nemzeteinknek elszenvedniük. A múlt század második felét pedig a vasfüggöny kommunista oldalán vésztük át. Amikor a hidegháború végeztével megindult az európai integráció, társadalmaink az évszázados szenvedések után joggal reménykedtek egy méltó, békés és gyarapodó jövőben. Az uniós csatlakozás azonban nem járt azzal az egzisztenciális, gazdasági fejlődéssel, amelyben népeink bíztak.

Régióink közös tragédiája az a kivándorlás, amely elsősorban fiataljainkat érinti, és amelynek legfőbb oka az Unió nyugati és keleti fele közötti bérszakadék. Miközben az árszínvonal a közös piacnak köszönhetően lényegében kiegyenlítetté vált Európában, eközben a fizetések és az ebből fakadó életszínvonal korábban meglévő kontinentális különbségei nem javultak. Mi, kelet-közép-európai tagállamok tehetetlenül nézzük végig, ahogy legjobbainkat elveszítjük.

Miközben ma az EU fórumain napi szintű viták folynak a bevándorlásról, szinte egyáltalán nem foglalkozunk a kelet-közép-európai kivándorlással, pedig a számok, az érintett tömegek és az ez által okozott problémák hasonlóan vészesek. Nemzeteink számára ez a probléma egyszerre demográfiai veszteség, óriási társadalombiztosítási kockázat, növekvő munkaerőhiány, kezelhetetlen költségvetési bevételekiesés, az oktatásba és a humánerőforrásba befektetett közpénzek elvesztése, végül pedig egy társadalmi dráma, ahol családok szakadnak szét, szülők veszítik el gyermekeiket, unokák nőnek fel nagyszülők nélkül.

A helyzet tehát tragikus. Mint ahogy tragikus az a csend is, amely ezt a kérdést övezi. Sem stratégia, sem konstruktív vita, sem együttgondolkodás nincs, ami erről szólna. Az Unió vezetői elfordítják a tekintetüket. Ami ma a nyugati tagállamok számára olcsó munkaerőimport, az nekünk nemzeti sorstragédia, de középtávon mindannyian veszíteni fogunk rajta, hiszen egy szociálisan összeroppanó keleti régió az egész európai álmot tönkreteheti. Ezért kell megoldást találni!

Mi, aláírók, átérezve a történelmi felelősségünket, az idők sürgető szavát, és látva nemzeteink nehéz helyzetét, úgy döntöttünk, hogy összefogunk és véget vetünk a hallgatásnak, a felszín kapargatásának, a mellébeszélésnek. Igazságos és biztonságos Európát akarunk! Nyugaton és Keleten egyaránt. Természetesen tisztában vagyunk a probléma komplexitásával, ahogy azzal

is, hogy a gyógymód sem lehet azonnali. De itt és most legalább a célt ki kell tűznünk, mert a huszonnegyedik órában vagyunk.

Az Európai Bérunió kezdeményezése elsősorban a munkavállalókon keresztül fogalmazza meg régióink helyzetét, de már most, a legelején le szeretnénk szögezni, hogy ez csak a gazdasági teljesítmény kiegyenlítődése révén érhető el, olyan versenyképes, kelet-közép-európai vállalkozások segítségével, amelyek képesek ezeket a béreket kitermelni és biztosítani. A kezdeményezés ezért túlmutat önmagán, túlmutat a béreken, lényegében egy új, igazságos és biztonságos Európai Unió megalkotását követeli. A régióink, a nemzeteink nem alamizsnát kérnek, hanem olyan feltételeket, ahol boldogulhatunk, ahol a kedvező folyamatok megindulhatnak, ahol erős nemzeti vállalkozások nőhetnek fel, ahol az Európai Bérunió valósággá válhat. Ehhez első körben azonban a gazdasági-, versenyképességi- és egzisztenciális kiegyenlítőds kérdésének nem csupán elvben, hanem gyakorlatban is az Unió legfontosabb célkitűzésévé kell válnia. Kezdeményezésünk célja ez.

Mi, aláírók, tudjuk a történelemből, hogy a sorsunk közös volt. A mai nappal vállaljuk, hogy a jövőnk is az lesz. A XX. században nemzeteinknek tengernyi szenvedés jutott, de eltökélt szándékunk, hogy a XXI. században közös erővel és összefogással megteremtsük a béke, igazság, biztonság és anyagi gyarapodás alapjait mindannyiunk számára!